

Skatteministeriet

25. maj 2022
J.nr. 2020-4493

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 196 - Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Nedsættelse af rentekompensation og udvidelse af anvendelsesområdet for forrentning m.v. i sager om refusion af udbytteskat m.v., harmonisering af tidspunktet for renteberegning ved opkrævning af skatter og afgifter i visse situationer og ændring af reglerne om regulering som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent for delvis fradragsret for moms m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 18. maj 2022.

Jeppe Bruus

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. maj 2022 fra FSR - danske revisorer, jf. L 196 - bilag 4.

Svar

Henvendelsen fra FSR – danske revisorer (herefter FSR) vedrører nogle praktiske konsekvenser af L 196 i forhold til indførelsen af renter tilbage i tid ved efterangivelser af moms.

1. FSR henviser til sit høringssvar af 14. januar 2022, hvor FSR tilkendegav nogle generelle bekymringer vedr. indførelse af skattekontorenter ift. efterangivelser af moms. FSR gentager sine bekymringer og uddyber disse med praktiske eksempler.

FSR udtrykker endvidere bekymring for, at indførelse af renter på efterfølgende korrektionsbeløb vedrørende moms vil forøge mængden af anmodninger om bindende svar med deraf følgende længere sagsbehandlingstider, som ifølge FSR allerede i dag kan være på 1 år eller mere

FSR foreslår derfor, at L 196 begrænses til i første omgang alene at vedrøre de situationer, hvor der er en rentemæssig forskel på at indsende en ordinær angivelse – og ikke at kunne betale – og at vente med at indsende en angivelse, til man har råd til at betale. De øvrige elementer bør ifølge FSR udskydes, til der er foretaget en ordentlig analyse af, om Skatteforvaltningen kan understøtte, at virksomhederne angiver korrekt.

Kommentar

Som det fremgår af lovforslaget, er formålet at gøre op med nogle urimelige renteregler, der indebærer, at virksomheder, som ikke angiver skatter og afgifter korrekt og rettidigt, rentemæssigt stilles bedre end virksomheder, der har angivet korrekt og til tiden.

Efter de gældende regler vil virksomheder, som fx angiver for sent, eller hvor der justeres i en tidligere angivelse, blive pålagt at betale renter efter 14 dage fra opkrævningen af det angivne eller justerede skatte- eller afgiftskrav, hvorimod virksomheder, som angiver korrekt og rettidigt, men som ikke kan betale, pålægges renter tilbage til angivelsesfristen.

Som reglerne er nu, kan det ikke afvises, at nogle virksomheder vil kunne spekulere i at angive et for lavt beløb svarende til det beløb, de kan betale, for at undgå at blive pålagt renter tilbage i tid af det beløb, de ikke kan betale. Her skal man huske, at virksomheder, som ikke har angivet korrekt og rettidigt, kan have haft en likviditetsmæssig fordel i forhold til virksomheder, som angiver og betaler til tiden. Jeg mener derfor, at det er rimeligt, at der indføres hjemmel til at beregne renter tilbage i tid i de pågældende situationer.

Det skal også have for øje, at det er virksomhederne, der har de fornødne oplysninger om eventuelle skatte- eller afgiftspligtige dispositioner, og som derfor har ansvaret med at oplyse Skattestyrelsen om skatte- og afgiftskrav. Skattestyrelsen er afhængig af at få de

relevante oplysninger af virksomhederne for at kunne opkræve den korrekte skat eller afgift.

Det kan dog ikke afvises, at der kan opstå situationer, hvor det er urimeligt at pålægge renter tilbage i tid. Det foreslås derfor, at Skattestyrelsen skal have mulighed for at fritage for betaling af sådanne renter tilbage i tid, hvis det på grund af særlige omstændigheder findes urimeligt at fastholde rentekravet. Det er Skattestyrelsen, der vil skulle fastlægge en praksis for reglens anvendelse. Jeg vil samtidig bemærke, at jeg ikke kan tage stilling til konkrete sager.

I forhold til bindende svar, hvor FSR oplyser, at de oplever, at sagsbehandlingen kan vare længere end 1 år, vil jeg bemærke, at Skattestyrelsen som myndighed skal sørge for, at borgere og virksomheder får svar hurtigst muligt på deres henvendelser. Det forudsætter naturligvis, at borgere og virksomheder har givet tilstrækkelige oplysninger til Skattestyrelsen.

Med hensyn til sagsbehandlingstiderne for bindende svar har jeg indhentet bidrag fra Skattestyrelsen, som oplyser følgende:

”Skattestyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid for anmodninger om bindende svar på moms i perioden den 1. januar 2021 til den 1. maj 2022 var 147 dage for selskaber, foreninger mv. og 98 dage for personligt ejede virksomheder.

Skattestyrelsen besvarer 90 pct. af anmodninger om bindende svar vedr. moms for personligt ejede virksomheder inden for 6 måneder. På selskabsområdet besvares 60 pct. inden for 6 måneder. Samlet set besvares 98 pct. af alle anmodninger om bindende svar vedrørende moms inden for 1 år.”

Det er således kun i få tilfælde, at sagsbehandlingen vedrørende bindende svar varer længere end 1 år.

2. FSR stiller en række praktiske spørgsmål i tilknytning til de angivne praktiske eksempler.

Eksempel 1

En dansk virksomheds faktureringsystem er efter en opdatering fejlbehæftet, uden at virksomheden er opmærksom på det. Systemet daterer salgsfakturaer den sidste dag i måneden, men bogfører først salgsmomsen den efterfølgende hverdag, som ligger i en efterfølgende momsperiode.

Det vil sige, at fx fakturaer med datoen 31. januar 2020 er blevet bogført den 1. februar 2020 og inkluderet i februar måneds momsangivelse.

Virksomheden opdager dette i januar 2023 – efter det tidspunkt, som af FSR lægges til grund som virkningstidspunkt i forhold til anvendelsen af opkrævningslovens § 5 på renter ved urigtige angivelser – og indsender en efterangivelse for januar måned 2020, for

hvilken afregningsperiode virksomheden skal efterbetale moms. Samtidig indsender virksomheden en negativ efterangivelse for februar 2020, fordi den har angivet for meget salgsmoms for denne afregningsperiode. Beløbsmæssigt udligner de to efterangivelser hinanden. Virksomheden har principielt betalt salgsmoms én måned for sent og bør ifølge FSR logisk betale renter for én måned.

FSR spørger:

Vil Skatteforvaltningens systemer beregne renter fra 25. februar 2020, der var den oprindelige angivelsesfrist for momsangivelsen for januar 2020, og frem til korrektionen indsendes i 2023, altså i 35 måneder?

Kommentar

Indledningsvist bemærker jeg, at det ikke er endeligt fastlagt, hvornår den foreslåede affattelse af opkrævningslovens § 5 skal have virkning for urigtige angivelser. I lovforslaget nævnes den 1. januar 2023 som et eksempel. Virkningstidspunktet vil blive fastsat i en bekendtgørelse, der udstedes, når der er opnået klarhed over, hvornår Skatteforvaltningen har gennemført de systemtilretninger, der er nødvendige for at understøtte reglens anvendelse i situationer med urigtige angivelser.

I eksemplet er der for januar og februar måned 2020 afgivet urigtige angivelser, idet salgsmomsen skulle have været indeholdt i angivelsen for januar 2020, hvor afgiftspligten indtrådte. Virksomheden indsender derfor en efterangivelse på det ekstra momsbeløb, der skal afregnes for januar 2020, og dette momsbeløb vil med forslaget have den 25. februar 2020 som sidste rettidige betalingsdag. Dermed vil der på skattekontoen blive beregnet renter fra udløbet af angivelsesfristen, dvs. fra og med den 26. februar 2020, og indtil betalingen sker.

Som nævnt ovenfor foreslås også en fritagelsesbestemmelse for renter, der pålægges virksomheder ved efterangivelser mv. Fritagelsen forudsætter, at det på grund af særlige omstændigheder findes urimeligt at fastholde rentekravet. Det er i givet fald Skattestyrelsen, der vil skulle tage stilling til, hvorvidt der vil kunne ske fritagelse for renterne, og dette vil naturligvis forudsætte, at sagen er fuldt oplyst. I sager som i det nævnte eksempel, hvor der alene er tale om periodiseringsfejl, og hvor angivelserne beløbsmæssigt udligner hinanden, er der dog meget, der taler for, at der afhængig af de konkrete omstændigheder vil kunne ske hel eller delvis fritagelse for renter.

Eksempel 2

FSR vender herefter situationen fra eksempel 1 om. Virksomhedens system til modtagelse af fakturaer er forkert opdateret, og fakturaer, der er udstedt den 31. januar 2020, bliver konteret med datoen 1. februar 2020. Virksomheden får dermed sit momsfradrag for sent, men ifølge momsloven skal fradraget medregnes i den periode, hvor fakturaen er dateret. Virksomheden indsender derfor to efterangivelser i januar 2023: en negativ efterangivelse for januar 2020, fordi virksomheden flytter sit momsfradrag til denne periode, og en positiv efterangivelse for februar 2020, for hvilken måned det oprindelige fradrag annulleres. Virksomheden har ifølge FSR reelt snydt sig selv, og statskassen vil fejlagtigt

have haft et beløb én måned for længe. Der bør ifølge FSR derfor ikke ske en renteberegning.

FSR spørger:

Vil Skatteforvaltningens systemer beregne renter fra 25. marts 2020 af den positive efterangivelse for februar 2020, og frem til korrektionen indsendes i januar 2023, altså i 34 måneder?

Kommentar

I den beskrevne situation vil virksomheden på grund af sin fejlagtige kontering have angivet for meget i moms for januar 2020, hvor momsfradraget rettelig skulle være sket, og for lidt i moms for februar 2020. Den positive efterangivelse for februar 2020 lyder på det for lidt angivne momsbeløb for denne måned, og dette beløb vil derfor med forslaget have den 25. marts 2020 som sidste rettidige betalingsdag. Dermed vil der på skattekontoen blive beregnet renter fra udløbet af angivelsesfristen, dvs. fra og med den 26. marts 2020, og indtil betalingen sker.

Til FSR's bemærkning om, at der ikke bør ske renteberegning i denne situation, bemærker jeg, at det, som ovenfor nævnt, er Skattestyrelsen, der i givet fald vil skulle tage stilling til, hvorvidt der vil kunne ske fritagelse for renterne, og at dette naturligvis vil forudsætte, at sagen er fuldt oplyst. Også i dette eksempel, hvor der ligesom i eksempel 1 alene er tale om periodiseringsfejl, og hvor angivelserne beløbsmæssigt udligner hinanden, er der dog meget, der taler for, at der afhængig af de konkrete omstændigheder vil kunne ske hel eller delvis fritagelse for renter.

Eksempel 3

En dansk virksomhed, der udelukkende har momspligtige aktiviteter, har i juni 2020 købt en ydelse fra en leverandør i USA. Virksomheden vurderer, at den kan undlade at betale dansk såkaldt reverse charge-moms, da ydelsen er udnyttet i USA. Skattestyrelsen åbner en kontrol i januar 2023 (2 ½ år senere) og vurderer, at ydelsen er udnyttet i Danmark. Den danske virksomhed burde derfor ifølge FSR have betalt dansk moms af de købte ydelser fra USA. Virksomheden har tilsvarende momsfradrag, fordi ydelsen er brugt udelukkende til momspligtig aktivitet.

Virksomheden har derfor ifølge FSR principielt ikke haft nogen fordel som følge af den forkerte vurdering. Fordi virksomheden har momsfradrag, er dens momstilsvaret for juni 2020 stadig 0 kr., og der bør ifølge FSR ikke betales renter.

FSR spørger:

Vil skatteforvaltningens systemer beregne renter af den ikke-betalte reverse charge, eller vil der ikke blive beregnet renter, da korrektionen sker på samme efterangivelse, og afgiftstilsvaret derfor er 0 kr.?

Kommentar

I eksemplet vil der ikke blive beregnet renter, da korrektionen sker på samme efterangivelse, og afgiftstilsvaret derfor er 0 kr. Det følger af forslaget, at for betalingen af for lidt betalt tilsvare af skatter eller afgifter mv., anvendes den samme betalingsfrist som ved en rettidig angivelse eller indberetning. De momsregistrerede virksomheder skal for hver afgiftsperiode opgøre deres købsmoms og salgsmoms. Forskellen mellem disse er virksomhedens momstilsvare. Såfremt momstilsvaret opgjort af Skattestyrelsen for afregningsperioden juni 2020 udgør 0 kr., følger det af det foreslåede, at der ikke skal betales rente, da der ikke er et tilsvare til betaling.

Eksempel 4

En dansk virksomhed har i november 2020 hos en dansk leverandør købt iPads til alle medarbejderes blandede private og erhvervsmæssige brug. Leverandøren har opkrævet dansk moms, fordi leverandøren vurderer, at den overvejende sælger til private. Køberen undlader at fratække moms af de pågældende iPads på grund af den blandede benyttelse. Skattestyrelsen åbner i februar 2023 en kontrol hos leverandøren og konstaterer, at den generelt ikke overvejende sælger til private, ej heller i 2020. Dermed måtte den ikke have opkrævet moms på de solgte iPads.

Skattestyrelsen går efterfølgende ud til kunderne og træffer afgørelse om, at køberen skulle have betalt reverse charge-moms i november 2020, og opkræver dette beløb. Ingen af virksomhederne har ifølge FSR haft en likviditetsmæssig fordel, og statskassen har fået den rigtige moms allerede i forbindelse med angivelsen i november 2020, hvor sælgeren indbetalte salgsmomsen, og køberen ikke fratog denne moms som købsmoms. Der bør derfor ifølge FSR ikke betales renter.

FSR spørger:

Vil Skatteforvaltningens systemer – på grund af sælgerens forkerte vurdering – beregne rente hos køberen af dennes manglende indbetaling af reverse charge-moms på de købte iPads fra november 2020 og frem til februar 2023, hvor Skattestyrelsen konstaterer forholdet ved en kontrol hos leverandøren?

Kommentar

I eksemplet vil der blive beregnet rente hos køberen, fordi det er denne, der skal beregne og betale moms i tilfælde, hvor der skal betales reverse charge-moms. Dette er dog under forudsætning af, at køberen i eksemplet ikke har anmodet sælgeren om at oplyse, hvorvidt sælgerens afsætning af de pågældende produkter udelukkende eller overvejende sker til private forbrugere, hvilket ellers er normal praksis, da køberen har en undersøgelsespligt.

I tilfælde, hvor køberen har opfyldt sin undersøgelsespligt og anmodet sælgerne om oplysningerne, kan køberen støtte ret på disse oplysninger, medmindre der er grund til at antage, at oplysningerne er åbenbart urigtige. I så fald vil køberen ikke blive opkrævet moms af Skatteforvaltningen, selvom det skulle vise sig, at købet var omfattet af reverse charge-moms. Der vil dermed heller ikke være et krav, som skal forrentes.

Salg fra detailvirksomheder er ikke omfattet af reglerne om reverse charge-moms på mobiltelefoner, tablet mv. Det betyder, at reglerne ikke omfatter salg fra momsregistrerede virksomheder, hvis afsætning af de pågældende produkter udelukkende eller overvejende sker til private forbrugere.